

Arrest

nr. 268 011 van 8 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 Geraardsbergen

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 8 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. WAEL *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 17 januari 2022.

Gezien de replieknota van de verzoekende partij van 24 januari 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 25 juni 2021.

1.2. Op 2 augustus 2021 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 31 augustus 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU Lidstaat).

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart op 4 augustus 1992 geboren te zijn in Khan Younes, van Palestijnse origine en soennitisch moslim te zijn. Uw ouders, zes broers en één zus zijn nog steeds woonachtig in Rafah, tel Sultan naast de Bilal Bin Rabahmoskee. U bent gehuwd met Imam Z. Y. A.. Ook zij is, samen met uw twee zonen B. en R., nog steeds woonachtig in Rafah, tel Sultan.

In 2019 heeft u Gaza legaal met uw eigen paspoort verlaten en bent u via Egypte en Turkije naar Griekenland getrokken waar u op 14 november 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. U ontving een beslissing tot toekenning van vluchtelingenstatus op 4 september 2020 en u ontving uw Griekse ID-kaart op 22 september 2020. Van het moment van aankomst in Griekenland tot 10 juni 2021 verbleef u op het eiland Chios. Op 10 juni 2021 vertrok u naar Athene en op 21 juni 2021 nam u het vliegtuig naar België. U diende hier een verzoek tot internationale bescherming in op 25 juni 2021.

U verbleef in Chios in het Vial kamp. Er was racisme en u vond dat u gediscrimineerd werd door inlichtingendiensten, politie en de burgers. U vond de plek waar u woonde in het vluchtelingenkamp, Vial, geen plek voor een gewoon leven. Er waren slangen, wolven, vossen en ratten aanwezig. Tijdens uw eerste kennismakingsgesprek had u een discussie met een medewerker omdat ze de naam van uw vader verkeerd geschreven had. U heeft hepatitis B en u werd onderzocht door iemand van een NGO. Hij maakte een afspraak met een specialist in het ziekenhuis. Daar vertelden ze u dat er geen dokter aanwezig was. Op 9 april 2020 was u aan het voetballen en viel u op uw arm. Een buurman van u die verpleger was zette het verband en de dag nadien ging u naar de medische dienst die u doorverwees naar het ziekenhuis. U moest te voet gaan en niemand belde en taxi of ambulance voor u. Ze namen een foto van uw hand maar de arts zei dat het goed ging met u en dat u terug kon gaan. Diezelfde avond deed een Spaanse arts van het Rode Kruis uw arm in het gips. U heeft ook hernia en door de kou in het kamp had u er veel last van. U ging een aantal keren naar het ziekenhuis maar ze zeiden altijd tegen u dat er geen neuroloog aanwezig was. In het centrum gaf de Spaanse arts van het Rode Kruis u pijnstillers maar zelfs die hielpen niet meer. Er stierf een Palestijnse man en een Irakese vrouw. Toen u op 30 september 2020 uw vingerafdrukken ging afgeven voor uw paspoort moest u in een lange rij wachten. Toen het uw beurt was, ging er een Afrikaanse jongeman voor u staan. U vroeg hem naar achter te gaan maar dit wou hij niet. Een officier zei tegen u dat u naar achter moest gaan maar u zei dat het uw beurt was. Hij praatte in het Engels of Grieks tegen u maar u verstond hem niet. Twee politiemannen kwamen en namen u mee, ze zetten u in de caravan en sloegen u hard in elkaar. Als u buiten het kamp ging werd u altijd gefouilleerd door de inlichtingendiensten. 1 keer ontstond er een probleem tussen Somaliërs en Syriërs. U keek naar hen en werd aangevallen door Somaliërs. U moest uzelf verdedigen en u ging terug naar uw caravan. Ze volgden u naar daar en hebben u in elkaar geslagen. U kreeg een loon van de Verenigde Naties, 70 euro. U kreeg het tot u de beslissing tot vluchtelingenstatus ontving, daarna werd het stopgezet.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u een kopie van uw paspoort en huwelijksakte neer, uw originele registratiekaart van de UNRWA, en kopie van de ID kaart van uzelf en uw vrouw en kopieën van de geboorteaktes van uw vrouw en kinderen. U legt ook nog papieren van het ziekenhuis in Gaza en papieren van het ziekenhuis in Doornik neer. Alsmede legt u nog een USB-stick neer die 59 foto's en 30 filmpjes bevatten over de situatie in het kamp.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn meer bepaald de Eurodac Marked Hit, dd.28.03.2021, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier en uw verklaringen, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk **Griekenland**. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk

beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan."

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk de levensomstandigheden in het kamp Vial op het eiland Chios, de discussie met een medewerker in het kamp, dat u geen adequate medische opvolging kreeg, uw aanvaring met de twee politiemannen die u oppakten en sloegen en het gegeven dat u door Somaliërs in het kamp aangevallen werd, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat wat betreft de door u aangehaalde medische problematiek, u op dat moment wel degelijk toegang had tot de gezondheidszorg (zie infra).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van verder opvolging van uw medische toestand en moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient in dit verband te worden vastgesteld dat u het land reeds op 21 juni 2021 verliet, i.e. iets meer dan tien maanden nadat u er de status van begunstigde van internationale bescherming verkreeg (Notities van het persoonlijk onderhoud (NPO), p. 4). De vaststelling dat u Griekenland verliet drie dagen nadat u een reispaspoort verkreeg, getuigt allerm minst van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan op te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u er in slaagde om vanuit Chios met de boot naar Athene te reizen om daar uw paspoort af te halen en vervolgens een vliegtuigticket naar België te betalen, wat getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (NPO, p. 4, 5 en 7).

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet (NPO, p. 5-8), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Er dient te worden benadrukt dat u, voor het ontvangen van uw vluchtelingenstatuut financiële hulp van 70 euro per maand ontving van de Verenigde Naties (NPO, p. 10, 13). Daarenboven heeft u ook 600 euro ontvangen van NGO Helios (NPO, p. 13). U moest hiervoor een huurcontract neerleggen maar na het de eerste keer te ontvangen, heeft u 200 euro huur betaald en heeft u 400 euro in uw broekzak gestoken en ging u terug naar het kamp. Nadien heeft u, naast het verkopen van simkaarten, geen verdere moeite gedaan om een inkomen te kunnen krijgen (NPO, p. 14). U stelde dat u tijdens uw verblijf in Chios in de stad op een plein ging staan om werk te krijgen tijdens het mystikaseizoen dat 15 dagen duurde. U deed dit slechts 1 keer en 1 dag kon u gaan werken om aardappelen te plukken (NPO, p. 5). U vroeg ook aan kameraden en kennissen naar werk maar zij konden geen werk voor u voorzien (NPO, p. 5) U liet echter na u in te schrijven in een interimkantoor of te vragen in het centrum of zij u verder konden begeleiden (NPO, p. 6). U verklaarde in dit verband dat er geen interimkantoren zijn en er geen werk is voor Arabieren hetgeen een blote bewering is die u niet in concreto kan aantonen (NPO, p. 6). Deze uitleg volstaat dan ook niet om te concluderen dat u bij terugkeer naar Griekenland in een toestand van achterstelling terecht zou komen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Om werk te vinden is het immers een nodige en noodzakelijke voorwaarde dat u hiertoe afdoende inspanningen levert hetgeen onvoldoende uit uw verklaringen blijkt.

Ook uw verklaring dat u geen Grieks heeft geleerd omdat u hen niet graag had (NPO, p. 8) volstaat niet om te concluderen dat u bij terugkeer naar Griekenland in een toestand van achterstelling terecht zou komen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw fysieke gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoonde dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u wel degelijk behandeld werd voor uw aandoeningen in Griekenland (NPO, p. 9). U had meermaals toegang tot het ziekenhuis en u kreeg medicatie voorgeschreven (NPO, p. 9). Er dient in dit geval te worden benadrukt dat al de keren dat u naar het ziekenhuis ging, en u verklaart een gebrek te hebben gehad aan medische zorg, dateren van voor uw erkenning tot vluchteling. U kreeg daarenboven meermaals verzorging in het centrum waarin u verbleef (NPO, p. 9, 10). Ook in het ziekenhuis werden er foto's van uw arm gemaakt. Dat de arts nadien verklaart dat u in orde bent en naar huis mag vertrekken getuigt niet van gebrek aan medische zorg (NPO, p. 9).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van racisme of discriminatie omdat ze ver van u lopen (NPO, p. 6), dat ze u niet goed aanspreken (NPO, p. 9), dat de politie u vragen stelt als u beleefd de weg vraagt en dat ze u fouilleren en dat u langer moest wachten in het stadhuis (NPO, p. 11) moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

Uw documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Uw identiteit en uw herkomst, net als die van uw gezinsleden, staan niet ter discussie, net zomin als uw status bij UNRWA. Het Griekse document waarin u werd gevraagd om het opvangcentrum te verlaten, brengt eveneens geen nieuwe elementen aan het licht waardoor bovenstaande appreciaties gewijzigd moeten worden. Dit stuk zegt louter iets over uw verblijf in Griekenland en over uw status die u daar hebt gekregen maar niets over het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet geëerbiedigd worden. Wat betreft de video's en foto's ter illustratie van de situatie in het kamp dient opgemerkt dat deze gezien bovenstaande observaties geen ander licht vermogen te werpen op de appreciatie van het CGVS. Ook de medische documenten die u neerlegt van het ziekenhuis in Gaza en het ziekenhuis in Doornik werpen geen ander licht op de appreciatie van het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat verzoeker een statuut in Griekenland heeft waardoor hij naar Griekenland kan worden teruggeleid, maar niet naar Palestina.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker stelt dat hij een totaal tegenstelde mening dan deze van het CGVS er op nahoudt wat betreft het antwoord op de vraag of, bij terugkeer naar Griekenland hij daar levensomstandigheden zou vinden die in overeenstemming te brengen zijn met de vereisten van het Verdrag van Geneve, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en ontwikkelt het middel als volgt. “Verzoeker heeft van 14/11/2019 tot 21/06/2021 in totaal bijna 20 maand - waarvan de laatste 10 maand met de status van erkend vluchteling - in Griekenland verbleven en heeft moeten vaststellen dat hij in Griekenland geen kans maakt om een menswaardig leven uit te bouwen. Verzoeker heeft vastgesteld dat - én als asielzoeker én als erkend vluchteling - hij op het eiland Chios geen enkele overheids- of prive-aanbod had om zich in de Griekse samenleving te integreren. Vanaf zijn aankomst in Griekenland tot hij 10 maand later het vluchtelingenstatuut verworven had heeft verzoekende partij 8 maal van de UNHCR een maandelijks bedrag van 70 euro ontvangen. Na toekenning van de vluchtelingenstatus heeft verzoeker noch van de Griekse overheid, noch van een internationale organisatie enige inkomenssteun genoten gedurende de laatste 10 maanden van zijn verblijf. Van een NGO heeft hij in die periode een eenmalige steun van 600€ genoten op voorwaarde van voorlegging van een huurcontract. Over de hele duur van de 20 maanden die verzoeker in Griekenland verbleef heeft hij in totaal 560€ = 600€ = 1.160€ steun genoten waarvan 0€ afkomstig van Griekenland. Wat mogelijke tewerkstelling betreft heeft hij vruchteloos naar werk gezocht op het eiland Chios. Vluchtelingen maken enkel kans op werk tijdens het oogstseizoen (september tot november) omdat dit werk is dat de autochtone werkgevers graag uitbesteden aan de laagbetaalde vluchtelingen. Verzoeker heeft zich - tijdens het enige oogstseizoen dat hij op Chios doorbracht - 15 dagen lang elke dag aangeboden voor de pluk van groenten, fruit en aardappelen. Slechts éénmaal heeft hij de kans gekregen om aan de slag te gaan en kreeg hij voor het oogsten van aardappelen 20€ voor een dag van 12u werken, dus 1,66€ per uur. Daarnaast heeft verzoeker vruchteloos geprobeerd via navraag bij vrienden en contacten met winkeliers te kunnen werken. Andere kanalen zijn, in tegenstelling tot wat het CGVS onderstelt niet aanwezig op het eiland. Met dergelijk lage en dan nog tijdelijke werkkansen kan niemand overleven in Griekenland. Wat huisvesting betreft heeft verzoeker moeten vaststellen dat hij - als verzoeker om internationale bescherming verbleven heeft in het kamp Vial op Chios waarvan genoegzaam geweten is dat het totaal onmenselijke verblijfsomstandigheden bood waardoor de vluchtelingen terecht komen in een toestand van verregaande materiele deprivatie zoals eten, wassen en huisvesting. Verzoekende partij heeft via foto's en video's geïllustreerd aan het CGVS wat zijn leefomstandigheden in het kamp waren; als erkend vluchteling geen huurwoning vond op het eiland Chios tenzij gedurende een maand samen met 6 andere vluchtelingen een oud krot gehuurd heeft. Omdat verzoeker na erkenning geen enkele financiële steun kreeg – tenzij een eenmalige steun van 600 euro om huur te betalen - heeft dat hij na betaling van 200€ het “krot pand” verlaten en de resterende 400€ voor levensonderhoud gebruikt. Verzoeker is noodgedwongen terug gekeerd naar het kamp waar hij tenminste een zeil boven het hoofd had, niet als dakloze zwerver werd lastiggevalen door de politie en af en toe kon genieten van wat voedsel bezorgd door een NGO. Verzoeker heeft tot twee maal toe moeten vaststellen dat toen hij zich aanbood in een ziekenhuis hij niet de medische zorgen kreeg die hij nodig had : een

eerste keer werd hem meegedeeld dat het ziekenhuis geen gespecialiseerde arts voor hepatitis had (Bijlage 3, p. 15) en een tweede keer werd nagelaten om na onderzoek de arm van verzoeker in het gips te leggen, iets wat later door een Spaanse arts van een NGO in het kamp werd uitgevoerd. Verzoeker heeft ook een aantal bijzonder onaangename contacten gehad tijdens contacten met politie die zich telkens heel vijandig opstelde ten aanzien van vluchtelingen en die door verzoeker omschreven werden als racistische gedragingen ten aanzien van zijn persoon en deze van andere vluchtelingen. Zo werd verzoeker (Bijlage 3, p. 16) op 30/09/2020 (dus nadat hij de erkenning als vluchteling had bekommen) op het politiekantoor in de stad in mekaar geslagen. Verzoeker heeft verder ook moeten vaststellen dat hij in Griekenland nooit samen met vrouw en kinderen een toekomst zou kunnen opbouwen omdat gezinshereniging in Griekenland niet mogelijk is. Het recht op gezinshereniging is echter Europees recht en raakt aan de grondrechten van internationaal beschermden, gewaarborgd door artikelen 8 EVRM en 7 van het Handvest. Verzoeker stelt vast dat het CGVS deze door hem persoonlijk beleefde feiten minimaliseert en wegwuift met drogredenen en hij wenst daarom de aandacht van de Raad te vestigen op informatie die bewijst dat wat hij beleefd heeft spoort met wat vermeld wordt in rapporten, persartikelen, buitenlandse rechtspraak en zelfs een schrijven van zes voor asiel bevoegde ministers.” Verzoeker verwijst vervolgens naar en citeert uit de volgende bronnen: a) Addendum bij NANSEN Note over de situatie van internationaal beschermden in Griekenland (dec 2020) waarin beschreven wordt op welke wijze in Griekenland de internationale bescherming op onaanvaardbare wijze uitgehold wordt wat betreft (Bijlage 4, p. 5-17): Toegang tot werk; Recht op onderwijs; Sociale bescherming; Toegang tot gezondheidszorg; Recht op wonen; Toegang tot de integratievoorzieningen; b) Update van het AIDA-rapport over Griekenland, van 10.6.202 https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2021/06/AIDA-GR_2020_update.pdf; c) Rapport ProAsyl van april 2021, waarin de erbarmelijke situatie van vluchtelingen in Griekenland wordt besproken en benadrukt wordt dat de situatie er de laatste maanden verder op achteruitging: [https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/Stellungnahme-International-Schutzberechtigt-Griechenland-PRO-ASYL_RSA-April-2Q21 .pdf](https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/Stellungnahme-International-Schutzberechtigt-Griechenland-PRO-ASYL_RSA-April-2Q21.pdf); d) The Racist Violence Recording Network, gecoördineerd door UNHCR, stelt in haar rapport van april 2021 (Bijlage 6) een toename vast van racist geweld tav vluchtelingen en rapporteert meerdere vaststellingen van racistisch geweld uitgaande van politie; e) Duitse rechtspraak: het arrest van 19.4.2021 van het Nedersaksische Obergerwaltungsgericht (Bijlage 15), waarin o.a. verwezen wordt naar het ProAsyl rapport en geconcludeerd wordt dat de verzoeker, ongeacht zijn wil of persoonlijke keuzes, in geval van terugkeer naar Griekenland waarschijnlijk in een situatie van extreme materiële nood zou verkeren en niet zou kunnen voorzien in zijn meest elementaire behoeften: <https://www.iuris.de/iportal/portal/page/bsndprod.psm?doc.id=MWRE210001736&st^cnt&doctyp=juris-r&showdoccasc=l¶mfromHL=true#focuspoint> “Kortom, er is een aanzienlijke kans dat de verzoeker dakloos wordt na zijn terugkeer naar Griekenland. Het feit dat dakloosheid zich niet in geïsoleerde gevallen voordoet, omdat het met de hulp van niet-gouvernementele organisaties of de steun van andere vluchtelingen mogelijk is huisvesting en een baan te vinden, is niet in tegenspraak met dit resultaat. Vereist is enkel dat de verzoeker wordt bedreigd met een aanzienlijke waarschijnlijkheid van een schending van de minimuminhoud van haar grondrecht op grond van artikel 4 van het Handvest (“brood, bed en zeep”). Een dergelijke waarschijnlijkheid kan niet worden ontkend op grond van de hierboven beschreven situatie in Griekenland (aldus ook OVG Nordrhein-Westfalen, arrest van 21.1.2021 - 11 A 1564/20.A -, Juris par. 41 e.v). Dat dakloosheid geen zichtbaar massaverschijnsel is, is op dit moment in ieder geval niet meer waar; f) Zelfs in de Duitse pers wordt uitvoerig bericht over erkende daklozen die bescherming genieten in Athene (zie bijvoorbeeld Redaktionsnetzwerk Deutschland, “Fluchtlinge in Athen: Ein Leben wie menschliches Treibgut” [Vluchtelingen in Athene: een leven als menselijk drijfhout], 20.10.2020, <http://bit.ly/36E8LsO>, geraadpleegd: 6.4.2021; Der Spiegel, Plotzlich vor dem Nichts [Plotseling geconfronteerd met niets], 6.6.2020, <https://bit.ly/3wwkvZH>, geraadpleegd: 6.4.2021). Volgens een persbericht heeft de Duitse tegenhanger van het CGVS, het Bundesamt für Migration und Flüchtlinge ook bevestigd dat hij sinds eind 2019 op eigen initiatief de terugkeer naar Griekenland heeft opgeschort (Oldenburger Onlinezeitung, BAMF zet duizenden vluchtelingen] asielpcedures in de wacht, 6.2.2021, <http://bit.ly/3bmsMFS>, opgehaald: 19.2.2021).” g) De ministers bevoegd voor migratie van de Duitse Bondsrepubliek, Frankrijk, Nederland, België, Luxemburg en Zwitserland hebben in een brief van 1 juni 2021 in een brief aan de Europese Commissie (Bijlage 7) gezamenlijk hun zware bezorgdheid geuit over de levensomstandigheden waarin erkende vluchtelingen terecht komen bij terugkeer naar Griekenland: “...”; h) In Nederland heeft de Raad van State op 28 juli 2021 in beroep uitspraak (Uitspraak 202005934/1 /V3) gedaan (Bijlage 8) met betrekking tot een niet-ontvankelijk verklaard verzoek om internationale bescherming van een vluchteling die in Griekenland het statuut van erkend vluchteling had verworven: “...”.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Hij betoogt als volgt: “Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of

orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden. Terwijl de bestreden beslissing blijkt geeft van een totaal gebrek aan inzicht in de reële verblijfssituatie in Griekenland van begunstigden van internationale bescherming is het besluit tot de weigering van erkenning van het statuut van vluchteling aan verzoekende partij door het CGVS genomen op makkelijk weerlegbare basis. Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen. Ook dit middel is derhalve gegrond. De aangehaalde middelen zijn dan derhalve ernstig genoeg om een vernietiging van de bestreden beslissing te rechtvaardigen. 2.2. Aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut Uit bovenstaand relaas en de eerdere procedure blijkt duidelijk dat verzoekende partij bij een terugkeer naar het land van herkomst het risico loopt op ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandeling]. Verzoekende partij wenst dan ook volgende middelen in te roepen: Eerste middel: SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE . partij betwist dat de bestreden beslissing genomen werd na zorgvuldig onderzoek en voldoende gemotiveerd werd en verwijst hiervoor naar wat supra in dit verzoekschrift werd betoogd. Verzoekende partij heeft supra voldoende aangetoond dat Griekenland onleefbaar en het geenszins aangewezen is om hem er naartoe te sturen. Het Commissariaat-Generaal maakt zich er te gemakkelijk van af. De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd. Het middel is gegrond.”

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in subsidiaire orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Kennisgeving en bestreden beslissing CGVS;
2. Aanstelling bureau juridische bijstand;
3. Notities persoonlijk onderhoud CGVS van 02/08/21;
4. Addendum Nansen Note;
5. AIDA 2020 Update : Greece;
6. Racist Violence Recording Network : Annual Report 2020;
7. Brief Ministers bevoegd voor migratie aan EU Commissie;
8. Uitspraak Raad van State (Nederland) van 28/07/2021;
9. Vier voor eensluidende verklaarde afschriften.

3. Aanvullende nota

Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota een brief van 5 Ministers en Staatsecretarissen bevoegd voor Migratie en het Hoofd van het Federale Departement van Justitie en Politie dd. 1 juni 2021 neer, die ook bij het verzoekschrift werd gevoegd. De brief wordt opnieuw neergelegd omdat de bij de bij het verzoekschrift toegevoegde brief moeilijk leesbaar is. Daarnaast wordt aan de aanvullende nota ook een artikel uit Knack dd. 8 juni 2021 getiteld “*Bezorgde migratiebrief van Sammy Mahdi (CD&V) en co valt op koude steen in Griekenland*”.

Verwerende partij legt op verzoek van de Raad ter inlichting een schriftelijk verslag neer met betrekking tot de door verzoeker bijgebrachte stukken. Verzoeker legt een replieknota neer.

4. Beoordeling

4.1. De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Asielprocedure richtlijn. In een arrest van 19 maart 2019 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie interpretatie verleend aan deze bepaling op basis van prejudiciële vragen met betrekking tot personen die reeds internationale bescherming hadden gekregen in Polen en Bulgarije (HvJ, Ibrahim e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland en Bundesrepublik Deutschland tegen Magamadov (GK), 19 maart 2019).

In dit arrest heeft het Hof er aan herinnerd dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust en dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, in acht nemen en dat zij in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name artikelen 1 en 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese unie. Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is van wezenlijk belang in het Unierecht en vereist meer in het bijzonder wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het

Unierecht en de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Er moet bijgevolg worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punten 82-85). Artikel 33, lid 2, onder a) van de Asielprocedurerichtlijn vormt een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

Het Hof heeft er verder op gewezen dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten een weerlegbaar vermoeden betreft. Het HvJ sluit immers niet uit dat de werking van het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel in de praktijk grote moeilijkheden ondervindt en dat personen die om internationale bescherming verzoeken op een wijze worden behandeld die hun grondrechten schendt, ook na afloop van de procedure. In dit verband wijst het Hof op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie opgenomen verbod op foltering, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat het voor de toepassing van artikel 4 van het Handvest niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop ervan (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punten 86-87).

Om het vermoeden te weerleggen dat verzoeker een effectieve en gelijkwaardige bescherming van de in het Handvest erkende grondrechten zal hebben in de lidstaat waar hij reeds internationale bescherming heeft gekregen, is vereist dat er sprake is van ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Daarbij moeten de voorzienbare levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming heeft in deze lidstaat, worden beoordeeld door de nationale rechter (HvJ, *Ibrahim*, punt 101 zie ook HvJ, C-517/17, *Addis tegen Bundesrepublik Deutschland*, punt 50) alsook het al dan niet bestaan van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punt 88), indien deze rechter over gegevens beschikt die door de verzoeker zijn overgelegd om aan te tonen dat er in die lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft gegeven, een ernstig risico loopt op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling. De rechter is er *“dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak)”*. In het arrest *Addis* heeft het Hof naar analogie geoordeeld dat *“de autoriteiten van een lidstaat”* hiertoe gehouden zijn (zie HvJ, *Addis tegen Bundesrepublik Deutschland*, punt 52, met verwijzing naar arrest van 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 88, en beschikking van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, niet gepubliceerd, EU:C:2019:964, punt 38).

Dergelijke tekortkomingen vallen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punt 89). Het Hof oordeelde dat *“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)”* (punt 90).

Situaties die worden gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon maar die geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een toestand komt die gelijkgesteld kan worden met onmenselijke of vernederende behandeling; bereiken niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid bereiken niet de hoge drempel van zwaarwegendheid. Dit is evenmin het geval voor schendingen van bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest en het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat de persoon die internationale bescherming geniet in de andere lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat betrokkene evenwel anders wordt behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij *“die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil*

en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het HvJ heeft in het arrest *Addis* herhaald dat niet kan worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ, *Addis*, punt 52).

4.2. Uit het administratief dossier blijkt dat het EURODAC Search Result 'M' aanduidt voor verzoeker alsook GR1XIO(...). Volgens zijn verklaringen ontving verzoeker de beslissing waarbij hij erkend werd als vluchteling in Griekenland op 4 september 2020 en ontving hij zijn Griekse identiteitskaart op 22 september 2020 en verbleef hij sinds zijn aankomst in Griekenland in 2019 tot 10 juni 2021 op het eiland Chios. Hij vertrok op 21 juni 2021 vanuit Athene naar België (notities PO, p. 4-5). Verzoeker betwist niet dat hij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland.

Verzoeker brengt recente informatie bij inzake de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, waaronder AIDA, Country Report Greece, update juni 2021; Pro Asyl, *“Stellungnahme Zur aktuellen Situation von international Schutzberechtigten in Griechenland”*, April 2021 en een brief aan de Europese Commissie ondertekend door 5 Europese Ministers bevoegd voor Migratie en de Belgische Staatssecretaris voor Asiel en Migratie. Verzoeker legt ook een brief neer, gericht aan de Europese Commissie en ondertekend door 6 Europese ministers, waaronder Belgisch staatssecretaris voor Asiel en Migratie, waarin de omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland worden aangekaart en waarin verwezen wordt naar rechtspraak van nationale hoven die oordelen dat de situatie in Griekenland een schending van artikel 4 van het Handvest en artikel 3 van het EVRM uitmaakt (brief aan de Europese Commissie van 1 juni 2021). In de brief wordt onder meer aan de Commissie gevraagd om te onderzoeken of de procedurele waarborgen en de opvang- en levensomstandigheden van asielzoekers en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland in overeenstemming zijn met het Handvest van grondrechten van de Europese Unie en andere relevante Europese regelgeving. De Raad stelt vast dat ook de ondertekenaars van de brief hun bezorgdheid uiten met betrekking tot de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland, zoals de auteurs van de door verzoeker neergelegde landenrapporten, maar dat de brief verder geen bijkomende concrete informatie met betrekking tot de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland bevat. In zoverre verzoeker verwijst naar de rechtspraak van de Nederlandse Raad van State en Duitse rechtbanken en verwerende partij toelicht welke gevolgtrekkingen al dan niet kunnen worden getrokken uit het arrest van de Nederlandse Raad van State, herinnert de Raad beide partijen er aan dat dergelijke verwijzing en toelichting, bij gebrek aan precedenterwerking niet dienstig is.

Daargelaten de vraag of de door verzoeker neergelegde update van het AIDA rapport wezenlijk verschilt van het door verwerende partij neergelegde AIDA rapport van juni 2020, wijst de Raad er op dat het eveneens door verzoeker geciteerde rapport van Pro Asyl, dat dateert van april 2021 specifiekere informatie bevat, onder meer met betrekking tot de situatie van statushouders (die vanuit andere landen terugkeren naar Griekenland) en de moeilijkheden die zij daarbij ondervinden inzake toegang tot sociale zekerheid en gezondheidszorg.

Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt onmiskenbaar dat in de praktijk statushouders in Griekenland in een situatie kunnen terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland zoals die blijkt uit de rapporten waarnaar wordt verwezen, wordt voor statushouders -waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van (geldige) verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water.

Indien uit de door verzoeker voorgelegde informatie niet kan worden besloten dat in hoofdte van elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland a priori een schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest kan worden aangenomen, blijkt wel dat er sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid is geboden bij de beoordeling van de voorzienbare

levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming heeft gekregen in geval van terugkeer naar Griekenland.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 93, HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52).

In de bestreden beslissing wordt door verwerende partij gesteld dat er in hoofde van verzoeker mogelijke indicaties zijn van een verhoogde kwetsbaarheid omwille van zijn fysieke gezondheidstoestand, maar dat verzoeker niet aantoont dat zijn bijzondere kwetsbaarheid het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen, dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in levensomstandigheden die strijdig zijn met artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU Handvest.

Uit het attest van het Centre Hospitalier de Wallonie pircarde dd. 11 juli 2021 blijkt dat verzoeker lijdt aan hepatitis B, met de vermelding “*possible abus sexuels*”. De fiche de transfert médical dd. 13 juli 2021 van het Croix-Rouge de Belgique vermeldt in dit verband « *viol par hommes en Grèce* » en de medicatie die verzoeker moet nemen. Zoals aangevoerd in het verzoekschrift blijkt uit zijn verklaringen dat in het ziekenhuis in Griekenland hem werd gezegd dat zijn bloed om de drie maanden onderzocht moest worden om te zien of het verergerd is of niet maar dat dit niet is gebeurd en dat hij deze ook niet kon laten doen door een gewone arts omdat hij daarvoor 50 of 60 euro moest betalen en dit niet kon betalen (notities PO, p. 15).

In het door verzoeker geciteerde AIDA rapport wordt gesteld dat effectieve toegang tot gezondheidszorg voor personen die internationale bescherming hebben gekregen in de praktijk verhinderd wordt door een significant gebrek aan middelen en capaciteit en door bureaucratische obstakels om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen (AIDA, p. 251 – 252). In het Pro Asyl rapport wordt verder toegelicht dat om toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg te krijgen, een AMKA nodig is. Om een AMKA te bekomen is evenwel niet alleen een geldige verblijfsvergunning maar ook een postadres en een fiscaal identificatienummer nodig (Pro Asyl, p. 16). Uit het administratief dossier kan niet blijken of verzoeker over een AMKA en een fiscaal identificatienummer beschikt. De map documenten voorgelegd door de asielzoeker vermeldt “*beslissing Griekenland*” (stuk 12) maar hiervan is geen vertaling toegevoegd.

Waar in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het feit dat verzoeker in Griekenland toegang had tot een ziekenhuis, er medicatie kreeg voorgeschreven en het gebrek aan medische zorg betrekking had op de periode voor hij een status kreeg in Griekenland, wijst de Raad er op dat de voorzienbare levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland moeten worden beoordeeld in het licht van een mogelijke schending van artikel 4 van het Handvest en dat uit de recente informatie met betrekking tot statushouders blijkt dat de situatie van verzoeker, als persoon die internationale bescherming heeft gekregen in Griekenland in dat opzicht mogelijk gewijzigd en verder verslechterd is en aanleiding zou kunnen geven tot een dergelijke schending.

In casu, gelet op verzoekers medische problemen en in het licht van de recente landeninformatie onder meer met betrekking tot de obstakels voor statushouders die terugkeren naar Griekenland om toegang te krijgen tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en huisvesting kan niet uitgesloten worden dat verzoeker buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om en omwille van zijn bijzondere kwetsbaarheid, in een toestand van achterstelling kan terechtkomen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. Gelet op het voorgaande meent de Raad dat, rekening houdende met de persoonlijke situatie van verzoeker, een verder en gedegen onderzoek van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen is.

Bijgevolg kan op dit ogenblik in deze zaak niet worden vastgesteld of de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid 3° van de Vreemdelingenwet gelezen in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie, al dan niet strijdig is met artikel 4 van het Handvest.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, dient bijgevolg de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 augustus 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET